

Column Renzo van Riemsdijk (Masterenzo):

De pro-fi kabel versus de hi-fi kabel

“Een kabel voor professioneel gebruik kost minder en is qua constructie ook nog eens beter gebouwd dan een consumentenkabel.”

Nou, dat is nogal een boude stelling. Ok, ik zal het helder proberen uit te leggen.

In hifi land is een kabel een welhaast mythisch voorwerp. Zoals ik in mijn vorige column al zei, is menig hifi kabel voorzien van een stel zware en vergulde RCA (tulp) connectoren en is de kabel zelf cryogeen behandeld (ja hoor, daar is ie weer) en daarnaast ook nog 'ns voorzien van een driedubbele afscherming tegen aardstraling, inductief magnetische velden en het geschreeuw van de overbuurman die zijn zoon uitkaffert omdat hij vannacht zo stoned als een garnaal bij de burens voor de deur stond. Typisch gevalletje van een deurtje te ver.

Kortom: de kabel is zijn geld dubbel en dwars waard. Je hebt er immers een flinke smak geld voor betaald, dus die kabel moet en zal je muziek beter doen laten klinken!

Prachtig toch, hoe het mechanisme van slimme marketing zich nestelt in je brein.

De professionele kabel is niet cryogeen behandeld (...) en ook ontbreekt bij deze kabel de extra driedubbele afscherming. Deze afscherming is niet nodig omdat de kabel gebalanceerd is uitgevoerd. De exacte techniek hierachter moet ik je helaas schuldig blijven (dat weet Wikipedia vast wel) maar een gebalanceerde kabel heeft drie in plaats van twee geleiders (+ [hot], - [cold] en aarding).

Door deze constructie is de kabel automatisch beter beschermd tegen invloeden van buitenaf (lees: straling). Ook kunnen met een gebalanceerde kabel grotere afstanden van meer dan vijf meter worden overbrugd.

Als klap op de vuurpijl is de kabel uitgevoerd met mijn persoonlijke favoriet onder de connectoren: In plaats van RCA (tulp) connector maakt de gebalanceerde studiokabel gebruik van **XLR pluggen**. XLR pluggen zijn degelijk en hebben als bijkomend voordeel dat ze daadwerkelijk *vastklikken* als je ze aansluit.

(Ook de jack plug is leverbaar in een gebalanceerde variant, de TRS plug. TRS staat voor Tip, Ring, Sleeve; de drie punten waarop de plug contact maakt. Deze gammele plug is niet bepaald mijn favoriet. Prima als hoofdtelefoonaansluiting maar wat mij betreft ongeschikt als serieuze studio connector.)

Maar welke kabel is nu beter? De dure consumentenkabel met alle franjes, afscherming en vergulde connectoren of de sobere studiokabel met niet-vergulde XLR pluggen.

Goede vraag. Hier is niet een eenduidig antwoord op te geven. Allereerst wordt een studiokabel voor andere doeleinden gebruikt dan een consumentenkabel.

Maar wacht even, in je vorige column zei je dat een kabel twee dingen moet doen: goede muziek (elektriciteit) doorgeven en blijven zitten.

Zowel de consumentenkabel als de studiokabel voldoen hieraan dus eigenlijk doen ze allebei goed hun werk op hun eigen terrein. En als ome Gerrit, die meer dan 100 euro heeft uitgegeven aan zijn interlink (de kabel tussen twee hifi componenten), telkens weer blij wordt als hij de 180 grams persing van “Dark Side Of The Moon” afspeelt op zijn vintage Thorens TD-125 MKII met een Ortofon elliptisch geslepen diamantnaald dan is dat alleen maar mooi, toch?

Renzo

Renzo (Masterenzo) is een Rotterdamse masteraar. Hij heeft onder meer gewerkt voor Gery Mendes (GMB), The Legendary Orchestra Of Love en Bart Voncken. Nóg meer info over mastering is te vinden op zijn [website](#).